

[Waldorff]

Statsministeren var her som sagt meget vag og meget svævende, og det er, som hr. Kaj Hansen var inde på, 5 år efter, at man har skrevet i en forligstekst, at nu skulle man gøre noget ved det. Der er ikke sket et klap, siden vi fik redegørelsen fra den tidligere skatteminister for snart et år siden. Af regeringserklæringen fremgår, at man vil forsøge at gennemføre en begrænsning af rentefradragsretten, og det er allerede et tilbagemag fra tidligere positioner, bl.a. aftalen fra 1974. Så sker der det omkring jul, at den nuværende skatteminister pludselig overhaler socialdemokratiet venstre om ved at sige: vi vil undersøge mulighederne for helt at fjerne rentefradragsretten for privat gæld. Men det er jo snedigt nok, for så har man en begrundelse for at nedsætte et udvalg, og så har man en vis garanti for, at den rentefradragsret ikke bliver rørt foreløbig. Det er slet og ret lagt på hylden.

Det skal selvfølgelig ikke afholde os fra selv at gøre noget ved det, og det er også baggrunden for, at VS har genfremsat sit forslag om ejerboligbeskatningen, hvor de centrale punkter er: for det første afskaffelse af lejeværdibeskatningen umiddelbart, dernæst afskaffelse af rentefradragsretten for alle nye ejerforhold og endelig for det tredje en aftrapning af rentefradragsretten for bestående ejerforhold i en sådan takt, at nettoudgiften ikke stiger hurtigere end lønudgifterne. Men det vil der blive lejlighed til at diskutere inden så længe.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Man kan jo altid diskutere, om denne debat har nogen værdi eller den ikke har nogen værdi. Jeg har naturligvis lyttet opmærksomt til, hvad der er blevet sagt fra de forskellige ordføreres side, og indtil dette øjeblik må jeg indrømme, at jeg ikke har opdaget, at man har sagt noget som helst, som ikke lige så godt kunne have været fremført under debatten i morgen og i overmorgen om de af regeringen fremsatte lovforslag.

Hr. Bollmann og andre har jo interesseret sig for en række ting, og jeg skal omtale nogle enkelte af dem, idet jeg ikke finder anledning til at gøre det til en lang debat. Vi skal på den igen i morgen, og en række af de synspunkter, der er fremført i dag, vil jeg

formodentlig møde i samme position, når vi debatterer forslagene i morgen.

Værdistigningsafgift og rentefradragsordning har været draget ind i det, og hr. Bollmann sagde, at det skaber usikkerhed, at man ikke kan få en klaring på det. Det, der skaber usikkerheden, er vel ikke så meget det, at regeringen har sagt, at vi arbejder med disse ting, men det, at man ikke er alt for interesseret fra oppositionens side i at forklare, hvad det egentlig er, der ligger bagved. Der er naturligvis usikkerhed, hvis man ligesom i visse kredse af befolkningen har den opfattelse, at en værdistigningsafgift er noget, man skal betale løbende. Jeg ved, der er nogen, der tror, at det er sådan, på trods af at jeg gentagne gange fra folketingets talerstol har sagt, at det er der ikke tale om.

Der er da også usikkerheden om rentefradragsordningen, hvis folk har den opfattelse, at man bliver beskattet fra hus og hjem, selv om statsministeren jo her i dag har sagt og jeg gentagne gange har sagt, at en sådan ordning vil blive udformet, så det ikke betyder større udgifter til hus og hjem end det, der ligger i regeringens målsætning. Men det er klart, at hvis man har interesse i at skabe usikkerhed, så er der mange her i landet, der kan være med til at skabe en sådan usikkerhed, og det er nok det væsentlige. Hvis vi derfor vil hjælpe hinanden med at skabe klarhed, så tror jeg, at usikkerheden sådan set vil forsvinde.

Jeg vil gerne erkende, at der ikke er nogen lette løsninger, hverken med hensyn til en værdistigningsafgift eller med hensyn til en rentefradragsordning. Der er ingen lette løsninger. Jeg vil også gerne erkende, at problemerne nok har været større med at udforme en værdistigningsafgift, end jeg regnede med, dengang vi startede på at nedfælde de rent tekniske ting i lovsform. Det er en af årsagerne til, at man indtil dette øjeblik ikke har kunnet fremsætte et forslag. Men det er ikke regeringens agt at tage det forslag af bordet. Det er regeringens agt fortsat at arbejde med det og søge at nå frem til en lovgivning.

Må jeg så sige om rentefradragsordningen, at jeg ikke kan lade være med at minde om, at nogle af dem, der i dag har udtalt sig så stærkt imod rentefradragsordningen, i 1974 var med til at pålægge mig som finansminister at nedsætte et udvalg, som skulle finde ud af, hvordan man kunne afskaffe rentefra-